

Kelio žmonės

AB „PANEVĖŽIO KELIAI“ LEIDINYS

PENKTIEJI LEIDIMO METAI | 2012 M. KOVAS NR.16 | www.paneveziokeliai.lt

PROTINGOS MINTYS

„Kol jie vaidina, kad mums moka, tol mes vaidinam, kad dirbam“, - ekonominio sunkmečio ir žiemos sąstingio išskankintų darbuotojų nuotaikas praneša VBS agentūra.

KELININKŲ ŽMONOS: UŽ KIEKVIENO SOLIDAUS VYRO SLYPI SUPRATINGA MOTERIS

Visada pakili nuotaika Daiva Bajarūnienė žavisi tiksliais vyro Kęstučio atsakymais į bet kokią sudėtingumą klausimus.

Rita MISIŪNIENĖ

AB „Panevėžio keliai“ atsakingas pareigas einantys ir prie svarbiausių kelių šalyje tiesimo daug prisidėję vadovai ir skirtingo rango darbuotojai visada išlieka savimi - kelininkais iki širdies gelmių. Kas galėtų paneigti, kad teigiamos įtakos turi harmonija šeimoje ir žavių sutuoktinių palaikymas. Turinčios nematomos, bet gerą prasmę juntamos įtakos vyrams kelininkų žmonos šiek tiek skirtingai vertina požiūrį į sutuoktinių darbą ir pasirinktą gyvenimo tikslą, tačiau stengiasi juos palaikyti ir suprasti. Už per ilgai praleistas valandas ant kelio santykiams aiškintis ar išsireikalausti dėmesio šeimai dar kočėlo nepaėmė nė viena.

nukelta į 2 psl.

KARŠTOS ŽINIOS

STARTUOJA NAUJASIS DARBŲ SEZONAS

2012 metų darbų sezonas šalies sostinėje dirbančiai AB „Panevėžio keliai“ kolektyvo daliai prasidėjo jau vasario mėnesį, o kituose regionuose dirbsiantys padaliniai lūkuriavo iki balandžio. Projekto vadovas Edmundas Jakubauskas, kuruojantis projektus Vilniaus mieste, pasakojo, kad į pabaigą eina Vilniaus miesto pietinio išorinio aplinkkelio pirmojo etapo darbai - liko atlikti penktadalį visų suplanuotų darbų. Pietinio išorinio aplinkkelio antrojoje dalyje darbai vyko praktiškai visą žiemą, tai ilgalaikis dviejų metų projektas, o trečiojoje aplinkkelio dalyje darbai tik dabar prasideda. Gariūnų tilto rekonstrukcijos projektas bus baigtas šių metų rugpjūtį. Jau atlikta 50 procentų darbų. „Panevėžio keliai“ šiame objekte darbo turi dar mėnesiui, likusius darbus pagal sutartį perims mūsų partneriai. Gariūnų gatvės rekonstrukcijos projekto veiklos pradėtos jau žiemą: buvo rengiama lietaus nuotekų sistema. Po Šv. Velykų į šį objektą ateis ir kelininkai. Didžiuosius darbus Gariūnų gatvės rekonstrukcijos projekte atliks „Sostinės gatvių“ kolektyvas, o frezavimo darbus - panevėžiečiai. Šiaulių regione tęsiama Kairių aplinkkelio statyba. Pasak projekto vadovo Zenono Poznanskio, jau tris savaites ten dirba Gintauto Čirvinsko brigada, o nuo balandžio darbus pradeda visos pajėgos. Balandį baigiami Utenos regiono kompostavimo aikštelių įrengimo bei Anykščių ir Molėtų rajonų senų šiukšlynų uždarymo darbai. Projekto vadovas - Danielius Žigas. AB „Panevėžio keliai“ Rokiškio filialas, pasak filialo direktoriaus Almanto Pupelio, balandį tęs praėjusiais metais pradėtus Kairių aplinkkelio rekonstrukcijos darbus, Visagino rekonstruos Statybininkų gatvę, tęs žvyrkelio Skrudalena-Kaplava-Kraslava ruožo nuo 16,000 iki 19,070 kilometro rekonstrukcijos paklojant asfalto dangą darbus Latvijoje. Iš naujo statybvietė rengiama ir valstybinės reikšmės krašto kelio Kupiškis-Utena ruožo nuo 35,60 iki 47,05 kilometro. Projekto vadovas Arvydas Radimonas pasakojo, kad didžioji dalis darbų šiame objekte, įskaitant ir tilto per Šventąją 35,8 kilometre atnaujinimą, jau padaryta. Baigiamieji darbai prasidės balandį. AB „Panevėžio keliai“ geležinkeliečiai jau baigia projekto „Kauno stoties, aplinkkelio Palemonas-Rokai-Jiesia ir Kauno-Kybartų linijos kelio įrenginių modernizavimas (I etapas)“ rangos darbus. Pasak projektų direktoriaus Audriaus Butkūno, balandžio-gegužės mėnesiais pradėdami projekto „IX B koridorius Vilniaus aplinkkelio Kyviškės-Valčiūnai antrojo kelio statyba“ darbai. Mūsų bendrovė vykdys dalį šio geležinkelio infrastruktūros projekto darbų. Kaimeinėje Latvijoje AB „Panevėžio keliai“ jau vykdo kelio Ryga-Jelgava-Lietuvos siena (Meitene) dešinėsios kelio pusės dangos rekonstrukciją dešimties kilometrų ruožo.

STRUKTŪRINIAI PAKEITIMAI AB „PANEVĖŽIO KELIAI“

AB „Panevėžio keliai“ valdybos sprendimu nuo balandžio mėnesio iš dalies keičiasi bendrovės valdymo struktūra. Sujungiant statybos direktoriui pavaldžią struktūrą su mechanizacijos direktoriui pavaldžia struktūra į naują struktūrinę vienetą Panevėžio filialą, kuriami bendrovės Panevėžio ir Rokiškio filialai. Mechanizacijos skyrius naikinamas, jo turtas bus perduotas Panevėžio filialui.

Naujai įsteigto struktūrinio padalinio AB „Panevėžio keliai“ Panevėžio filialo direktoriumi paskirtas Arvydas Zapalskis, Panevėžio filialo direktoriaus pavaduotoju statybai - Saulius Stravinskas, Panevėžio filialo direktoriaus pavaduotoju mechanizacijai - Saulius Kazlauskas. Rokiškio filialo direktoriumi paskirtas ilgametis jo vadovas Almantas Pupelis.

„Šių pakeitimo tikslas - darbo efektyvumo didinimas decentralizuojant gamybą. Sujungus statybos padalinį su mechanizacijos ir transporto padaliniais, naujasis struktūrinis padalinys turės daugiau savarankiškumo, galės lanksčiau ir efektyviau dirbti, optimaliau išnaudoti turimus žmo-

giškuosius ir techninius resursus, savarankiškai organizuos darbus ir savarankiškai valdys kaštus.

Kaip rodo praktika, tokie nedideli filialai dirba lanksčiau, jų darbas našesnis, perspektyvoje tai sudarys prielaidas geresniems veiklos rezultatams, o taip pat - ir papildomoms darbuotojų motyvavimo priemonėms. Apjungus visus gamybinius padalinius į vieną struktūrinę vienetą bus paprastesnis visų resursų valdymas“, - sakė AB „Panevėžio keliai“ generalinis direktorius Virmantas Puidokas.

Rokiškio filialo direktoriaus Almanto Pupelio teigimu, rokiškėnai po pertvarkos dirbs taip, kaip buvo dirbama nuo 1996 metų. Rokiškio filialo turtas nuo padalinio faktinio įkūrimo 1996 metais yra Rokiškio padalinio balanse, tik bus peržiūrėtos darbo sutartys darbovietės pavadinimo prasme.

Panevėžyje iš esmės kuriamas naujas struktūrinis darinyš Panevėžio filialas, kuris oficialiai perims materialųjį turtą, o taip pat - ir darbuotojus. Pagal naująją bendrovės struktūrą Panevėžio filialui priklausys statybos montavimo darbų

padaliniai, mechanizacijos skyrius, kelių tiesimo mašinų padalinys, remonto ir mechaninės dirbtuvės, autotransporto padalinys.

Energetikos skyrius, anksčiau buvęs pavaldus mechanizacijos direktoriui, tampa pavaldus bendrovės techniniam direktoriui.

Darbuotojų, dirbančių pertvarkomose padaliniuose, išskyrus naujai paskirtus jau įvardintus vadovus, sta-

tusas ir funkcijos iš esmės nesikeis, keisis tik pavaldumas. A.Zapalskiui pavaldžių darbuotojų darbo vieta bus AB „Panevėžio keliai“ Panevėžio filialas. Naujai sukurtam filialui bus perduotas materialusis pertvarkomų padalinių turtas. Tai yra, transportas, technika ir mechanizmai, anksčiau priklausę mechanizacijos ir transporto padaliniams, bus perduoti Panevėžio filialui.

Almantas Pupelis

Saulius Stravinskas su dukrele

Arvydas Zapalskis

Saulius Kazlauskas

KELININKŲ ŽMONOS: UŽ KIEKVIENO SOLIDAUS

atkelta iš **1 psl.**

Pasiilgsta kaip jaunystėje

Beveik trisdešimt metų kartu pragyvenę, auginantys tris dukras 9-ojo DVP vyresnysis darbų vadovas Kęstutis Bajarūnas su žmona Daiva, trykštantys gera nuotaika, energija ir nuoširdžiu linksmumu, ne vienas sukelia baltą pavydą. D.Bajarūnienė patikina, kad vyro darbas šeimą tik sustiprina: „Kai vasarą vyras išvažiuoja į komandiruotes, manau, kad pačiai šeimai tai labai sveika - kai grįžta, vienas kito labai laukiam, vienas kitam nusileidžiam, labai pasiilgstam, kai nebūnam kartu. Žinom, kad penktadieniais grįžta tėtukas, tai ir pasitvarkom, ir pasitempiam, ir valgyt skaniai paruošiam. Nėra kada pyktis, mes vienas kito tikrai labai laukiam“.

Prieš ištekdama ponია Daiva pamena, kad jau tuomet Kęstutis buvo kelininkas, todėl jo niekaip neįsivaizduoja dirbančio kažką kita: „Kiek žinau, jis kabinete sėdėti negali, jam reikia eiti per molį, reikia gryno oro, reikia šalčio ar saulės, vėjo, lietaus, reikia gamtoje pabūti, jis užkietėjęs žvejys, tai ir darbas toks - lauke“.

Svarbūs darbai objekte nekelia noro vakarais tysoti ant sofos, atvirkščiai - skatina visur dalyvauti, domėtis, įgyti naujų žinių. D.Bajarūnienė pelnytai didžiuojasi protingu ir žingeidžiu sutuoktiniu. „Mes su vaikais ir šnekam: iš kur tas mūsų tėtis toks protingas? - juokiasi ponია Daiva. - Tai reiškia, kad į visus mūsų klausimus randa patį teisingiausią atsakymą. Manau, taip ir turėjo būti. Jis daug skaito, gerą galvą turi, atmintį irgi. Va ir šiuo metu jo nėra, jis išvykęs į „Protų mūšį“ (intelektualinis-komandinis žaidimas - red. past.), bus keturi etapai, juose - įvairūs posakiai mados, maisto, psichologijos, teisės, miesto istorijos klausimais. Tai labai nori save išbandyti, smegenims duoti mankštos“.

Ponios Daivos pomėgis pateisina puikios šeimininkės vardą: „Man pirmiausia turi būti skaniai valgyt padaryta, aš žiūriu iš moteriškos pusės. Ir kai vaikai parvažiuoja iš Vilniaus, sako: tau, mama, svarbiausia tik mus prikimšti. O man atrodo - jei jie visi pavalgę, tai bus sotūs, laimingi“.

Tailandas išlaisvina tabu

Mėgstantys pakeliauti Daiva ir Kęstutis Bajarūnai kartais pasirenka visai netikėtas ir egzotiškas keliones. Prieš pora metų viešėję

Tailende sutuoktiniai įspūdžių ir kardinalių kultūrų skirtumo negali pamiršti iki šiol.

„Net sunku papasakoti žodžiais, ten taip viskas kitaip negu pas mus. Man labai patiko, kai nuėjom į pliažą: pas mus kas laksto - katinai, o ten beždžionės aplinkui. Taip įdomu ir smagu. Vaikai iš Lietuvos skambina: oj, kaip pas mus šalta, minus trisdešimt, pečius nebeišneša, o mes sau gulim pliažoje. Labai patiko ant dramblių jodinėti, pasukui didžiuoju intaku - upe Kvaija - plaukėm su keltu, irgi buvo įdomu po kriokliais maudytis.“

...Mes tokie labiau suvaržyti, o

ten visas jų naktinis gyvenimas labai intensyvus. Ir netgi tie porno klubai - pas juos viskas taip priimta, natūralu, kaip elgtis ir kuo būti, - ten visi budistai yra, pas juos juk leidžiama, toks jų darbas, taip pat kaip pas mus dirbtų pardavėja ar kuo, tai prisižiūrėjom ir visokių netikrų mergaičių, ir tokių berniukų... Tai pas mus uždrausta, o ten prašau - eikit, dalyvaukit, išsiliekit, darykit, kas kam patinka!“, - smagiai pasakojo D.Bajarūnienė. Beje, kai kurių transvestitų pažinti esant buvus kitos lyties tiesiog neįmanoma, nes moterys stulbinamo grožio, o masažą atlieka tikrai puikiai.

Rūpesčius palieka už vartų

Visam statybos skyriui vadovaujantis ir už darbų vykdymą padaliniuose atsakingas statybos direktorius Arvydas Zapalskis, kaip akcentavo jo žmona ponია Asta, darbo problemų niekada neparsineša į namus. Moteris už tai sutuoktinį labai vertina.

„Didesnį kelininkų darbo krūvį sezono metu vertinu neigiamai. Idealu, kada darbo krūvis yra pasiskirstęs visus metus vienodai. Sutuoktinio nuovargis tikrai jaučiamas. Tačiau visos darbo problemos lieka ne tik kad už durų, bet netgi

už vartų...“, - dalykiškai apibūdina A.Zapalskienė. Ir pripažįsta, kad kelininko žmona būti nelengva, sunku suderinti atostogas ir suplanuoti laisvalaikį, ypač vasarą. „Vidinio pasididžiavimo nejaučiu, tačiau smagu važiuoti tais keliais, prie kurių tiesimo yra prisidėjęs Arvydas“, - sako ponია Asta.

Ir prasidedant, ir įpusėjus, ir baigiantis darbų sezonui statybos skyriaus vadovui tenka bene didžiausias krūvis pasirenkant darbų apimčių ir vykdymo strategiją, nes dėl įmonės ir pavaldinių gerovės siekiama palankiausių rezultatų. „Nemanau, kad nuo Arvydo priklauso pagrindinė įmonės darbų sėkmės dalis, bet mane labai žavi jo užsispyrimas siekiant tikslo, tikslūs ir greiti sprendimai“, - dalykinės sutuoktinio savybės įvardijo moteris.

A.Zapalskienė įsitikinusi, kad darbų kokybei pasiekti ir geram vadovavimui užtikrinti padeda vyro turimos ir išsiugdytos asmeninės bei dalykinės savybės bei teisingas požiūris: „Arvydas netoleruoja melo, neteisybės. Žmonės vertina ne pagal užimamas pareigas, bet pagal žmogiškas vertybes“.

Po sunkių darbų Zapalskių šeima stengiasi pailsėti kuo įvairiau - klausosi mėgiamos muzikos, domisi spaudos naujienomis, aplanko teatro spektaklius, išskylauja gamtoje, išsirengia į įdomesnes keliones, neretai pasilepina pirties procedūromis. Taip pat šeima neabejinga sportui - mėgsta pažaisti lauko tenisą.

Gyvenimo prasmė - būti kelyje

Inžinieriaus energetiko Virginijaus Sidaravičiaus žmona, pedagogė Rita Sidaravičienė neslepia, kad jų šeimoje vyrauja toks nerašytas susitarimas: darbai yra darbai, o grįžtant namo stengiamasi neparsinešti visų reikalų, nors jie - natūrali gyvenimo dalis: veikia nuotaikas, požiūrį, planus. „Būna ir savaitgaliais skambina bendradarbiai ir klausia, kur ką pajungt. Kartais ir stebiuosi: kaip tu savaitgalį kalbi telefonu darbo reikalais? O Virgis: juk aš atsakingas, tai yra mano atsakomybė. Jam pačiam patinka darbas, tą akivaizdžiai matau. Būna, kad grįžta nepatenkintas, jei pavaręs ar kažkas ne taip klostosi, tai natūralu“, - sako R.Sidaravičienė.

Pašnekovė neabejoja, kad vyro gabumai ir jo pasirinkta profesija gerai suderinti - ką imasi, tą padaro, nuolat tobulėja, nes tam sudaromos sąlygos: „Esu įmonės vadovams labai dėkinga, kad suteikė sąlygas Virgiui baigti mokslus, nes ir šeimoje vyko svarstymai:

Energijos ir sveikatos Bajarūnų šeima pasisemia mėgaudamiesi vandens ir purvo procedūromis. Šį kartą - prie Negyvosios jūros.

Ponია Daiva prie Raudų sienos Jeruzalėje.

VYRO SLYPI SUPRATINGA MOTERIS

jauna šeima su mažais vaikais, ar jam mokytis toliau, ar ne. Žinoma, jei nebūtų palaikiusi darbovietę, jei nebūtų savotiškai investavę ar nebūtų pasitikėjimo, būtų žemesnio išsilavinimo, o dabar gavo ir diplomą, ir patirtį, ir žinias. Be to, baigę su pagyrimo raštu, tai mes ir savo vaikučiams, ypač dukrytei, sakom: Vakare, mokykis gerai, nes tau bus gėda: mama mokytoja, tėtis su pagyrimu mokslus baigė. Tai ir paskatinimas, ir savotiškas priekaištas rodant savo pavyzdį“.

Pasak R.Sidaravičienės, būna ir tikrų išieiginių, tačiau vyrui savaitgaliais kontroliuoti darbus telefonu vis tiek tenka: „Tačiau psichologinė atmosfera yra gera - jis pakankamai ramus žmogus, išlaikytas, todėl namuose emocijos nesilieja, va aš tai papasakoju, kaip viskas buvo - nori nenori, tenka išklaust. Bet suprantu: kelininkai yra kelininkai, jų darbas judėjime. Yra tokia simboliška J.Miltinio frazė: „Gyvenimo prasmė - būti kelyje“. Tai ir kelininkų žmonių likimas ir tiesiogine, ir simboline prasme irgi būti kelyje“.

„Mūsų pora darni tuo, kad esame visiškos priešingybės - aš nenusimanau skaičiukuose, nes esu mokytoja, todėl nieko niekada neskaiciuoju - mano pakraipa humanitarinė, bet ne tikslioji. Jei ką reikia skaičiuoti, Virgis žino, kad teks jam. O jei reikia kažką organizuoti, kažką padaryti, tada jau imuosi reikalo aš. Anksčiau ilgai galvodavau: kaip gali sutarti skirtingi žmonės, nors ir žinojau, kad priešingybės traukia. Paskui padariau tokį atradimą: skirtis gali charakteriai, temperamentai, bet ne požiūris į visus kitus svarbius dalykus - į poilsį, į keliones, į gyvenimo principus ir vertybes, jis turi būti bendras“.

Toks sutarimas ir tarpusavio supratimas bene labiausiai galimas, kai du žmonės seniai pažįstami, o Virgis su Rita susipažino dar studijų metais antrame kurse, vienu traukiniu važiuodami studijuoti į Šiaulius. Abu turi bendrų draugų, prisimena išleistuves, tuos pačius nutikimus ir smagius įvykius. „Mūsų labai stiprūs pomėgiai kelionėms - nesam namisėdos ir jei sąlygos, galimybės ir finansai leidžia, pirmyn patirti išpūdžių! Savame krašte lengviau ištaikyti kurį savaitgalį, nes jo tėvai gyvena ežerais garsėjančiame gražiam Roškiškio krašte. Prie jūros visada važiuojame su vaikais, o Vilnius man ir taip širdžiai mielas artimas, taigi Lietuva jau aprėpta ir apžiūrėta“.

Vienas iš privalumų būnant kelininko žmona, pasak R.Sidaravičienės, - anksčiau užpusę kainos skirtas poilsis žmonės poilsiavietėse Šventojoje, Molėtuose

ir Latvijos teritorijoje Papėje. „Ne tiek dėl tos pačios jūros, nors ten važiuodavom dėl vaikų, kiek netikėtai dėl susibūrusios bendradarbių kompanijos - gaudavosi tokia lyg ir bendruomenė. Tai vyro ir klausdavau - o tie patys ar atvažiuos? Tai būdavo lyg savotiškas žmonių pažinimas neoficialioje aplinkoje. Manau, kad sudaryti sąlygas pabendrauti šeimomis yra ir malonu, ir naudinga, bendrose temose sąlyčio taškai atsiranda. Ir žmonos susėdusios aptaria vyrų darbus, teiraujasi ir smalsauja, ar tikrai taip buvo, tikrai tokiam objekte taip ilgai dirbo? Tikrai tikrai, pritariam visos“, - juokiasi moteris.

Ponia Rita įsitikinusi, kad ateities perspektyvos - prasmingai praleisti laiką kultūringoje muzikaloje aplinkoje ir vėl susitikti šeimomis - galbūt daug kas norėtų, kad ir nuvykti į Operos ir baleto teatrą: „Manau, kad tokiu atveju kolektyvas formuojasi ir stiprėja“.

Tėvai su kokybės ženklu

Prisimindama kalėdinio laikotarpio šurmulį prekybos centruose, silkų, mišrainių ir saldumynų pirkimą R.Sidaravičienė teigė sėkmingai nuo viso to išsisukanti - kasmet randa galimybę kartu su sutuoktiniu išvykti toliau nuo namų. Kai kurios kelionės būna kupinos polėkio ir avantiūrizmo.

„Mes turime savotišką tradiciją - nors esame geri tėvai, kartais nebenorime jais būti, nes turime labai gerus senelius, kurie noriai prižiūri vaikus. Taigi kiekvienai naujajai metai būna skirti tik mums dviems. O šiais metais paskutinę minutę dar nežinojome, kaip susidėlios darbai, tiesiog pasižiūrėjome ir bedėme pirštu. Nuvykome ten, kur visai neplanavom - skridome į Olandiją. Apsistojome Hanoverio miestelyje, o vėlai vakare išvažiavome pasižvalgyti po Amsterdamą. Savotiška atrakcija, vos ne studentiškas keliavimas. Tai nebuvo pasyvus bumsėjimas prie stalo, bet nuolatinis pasivaikščiojimas, o kojos taip skaudėjo, nes atstumai dideli, bet nuovargis buvo pakankamai malonus.“

Manau, kad žmogus turtingiausias būna prisiminimais - gal ne šiandien, ne rytoj, bet senatvėje susisupusi į antklodę labai maloniai viską prisiminsiu. Ir vaikai mus vertina, labiau mūsų pasiilgsta. Tada naujųjų metų sutikimas būna su kokybės ženklu“, - šypsosi V.Sidaravičiaus žmona.

Dirba kaip dėl savęs

Gamybinės bazės gelžbetonio cecho vadovo Gintauto Čirvinsko

žmona Dalė sako, kad ramus pasisėdėjimas šeimoje jau pamirštas, nes išieginės gan dažnai tampa darbo dienomis. „Būti kelininko žmona, tai yra Gintauto žmona, reiškia visiškai neturėti atostogų vasarą. Ir praėjusioji, ir ankstesnės vasaros - nieko negalėjau planuoti, nes visi buvo užimti. Absoliučiai jokio poilsio, nė vienos dienos. Nežinau, kaip kiti, bet Gintautas neturėjo nė vieno laisvo šeštadienio ir sekmadienio. Norėtusi prie jūros užvažiuoti, bet ir to nereikia, tegu tik pabūna žmogus namuose“, - apgailestavo ponja Dalė.

Įtemptas darbų sezonas, vienas kitą vejantys terminai tiltų statyboje pareikalauja nemažai jėgų, todėl iš pavargusio sutuoktinio pagalbos prašyti, pasak moters, būtų nesažininga: „Jeigu išvažiuoja šeštą rytą, o grįžta vakare po devintos vakaro, jau pavargęs griūna miegoti. Ir aš nekalbinu, kad tik pailsėtų. Paruošiu vakarienę ir vyras jau niekuo nesirūpina, nes matau, kad dėl nuovargio neverta kažko prašyti. Žinau, kad yra daugiau svarbių objektų, žmonės juose dirba, o Gintautas...gal per daug atsidavęs darbui. Jisai kaip sau dirba - labai rūpinasi, nervuojasi, pergyvena, kitąkart ir į namus parsineša tuos rūpesčius, lyg būtų viskas sava. Labai atsakingai viską vertina. Jei kas pasakė pastabą nepelnytai, giliai ima į širdį, o juk žmogaus sveikata ne begalinė“, - rūpestingai kalbėjo D.Čirvinskienė.

Buhalterė dirbanti moteris poilsio sakė irgi turinti ne per daug, tačiau pailsi skaitydama įdomias istorines knygas. D.Čirvinskienė tikisi, kad ši vasara bus palankesnė ištrūkti iš

Rita ir Virginijus Sidaravičiai kartą metuose leidžia sau keletui dienų nebūti tėvais, taip suvirtindami savo šeimą.

Apsilankymas jūrų muziejuje daugiausia išpūdžių paliko V.Sidaravičiaus atžaloms dukrai Vakarai ir mažajam Simukui.

namų aplinkos: „Su vaikais pabendraujam, nuvažiuojam į svečius, į gamtą kažkiek išvykstam. Norisi to poilsio. Praėjusią žiemą į kalnus buvome išvažiavę paslidinėti, o šią

- jau nė minties. Aną žiemą buvome kelionėje Italijoje, labai smagu, gera prisiminti“.

Sutuoktinį Asta Zapalskienė bene labiausiai vertina už greitus sprendimus bei už vartų paliekamus rūpesčius.

PK DARBUOTOJŲ BOULINGO TURNYRAS:

Pirmą kartą organizuotame PK darbuotojų boulingo turnyre dalyvavo vienuolika komandų, kurias sudarė 66 dalyviai. Nuotraukoje - atkakliausi turnyro dalyviai, ištėvėję iki finalinės kovos pabaigos.

Komanda „Mix“, finale vieno žaidimo metu surinkusi 816 taškų, įtikinama persvara įveikė varžovus ir tapo pirmosios turnyro komandinės vietos laimėtoja. Iš kairės - komandos kapitonas Arvydas Zapalskis, Marijus Matiliūnas, Vilmantas Bačiūnas, Šarūnas Karalevičius, Alvydas Makavičius ir Rolandas Tindžiulis.

Trečioji komandinė turnyro vieta atiteko „5 DVP“ komandai (670 taškų finale). Iš kairės: Vaidas Gumbinas, komandos kapitonas Virginijus Jakštas, Saulius Daukša, Saulius Stravinskas, Lukas Unskinas, Kęstutis Styra.

Daug gerų emocijų turnyre patyrė itin moteriška „AD HOC“ komanda. Iš kairės: Jurgita Mantuškienė, Zita Mockienė, Danutė Blaškienė (nežaidžianti komandos kapitone), Vaida Jėčienė, Jūrātė Tušienė, Inga Jurevičienė. Taip pat ši komanda turėjo ir iš dalies žaidžiantį trenerį Saulių Sirvydį (dešinėje). Su žavinga komanda taikėsi nusifotografuoti ir Ričardas Legis.

Ketvirtą komandinę vietą iškovojo komanda „www.M.K.“, finale surinkusi 635 taškus. Iš kairės: Audrius Butkūnas, Rita Kiršienė, Irena Makrickienė, Vilius Gražys, komandos kapitonas Eugenijus Rečiūnas, Eitautas Vanagas.

Finale atkakliai kovojo ir gerų rezultatų pasiekė komanda „PanKeliai“. Iš kairės: Saulius Činikas, Justas Janulionis, Vida Kuncienė, komandos kapitonas Viktoras Užtupas, Loreta Bėliaukienė, Gintautas Rutkauskas.

Stilinga baltais marškinėliai pasipuošusi komanda „G bazė“ finale surinko 629 taškus. Iš kairės: Donatas Deksnys, Remigijus Gedzevičius, komandos kapitonas Vitas Matuzas, Gintautas Čirvinskas, Marius Čirvinskas.

NUGALĖJO IŠTVERMĖ IR KOMANDINIS MĄSTYMAS

„Ir ką gi tos šviesiaplaukės gali suskaičiuoti“, - replikavo ne vienas vyriškos lyties turnyro dalyvis. Gerų rezultatų varžybose pasiekusios Valda Rapkevičiūtė (kairėje) ir Miglė Umbrasaitė atliko ir teisėjų funkcijas - pagrįstai nepasitikėdamos automatine taškų skaičiavimo sistema tikslino komandų rezultatus.

Turnyro moterims už drąsą varžytis su fiziškai daug stipresniais varžovais atiteko saldus prizas - techninio direktoriaus Viliaus Gražio dovanotas tortas. Iš kairės: Danutė Blaškienė, Vaida Jėčienė, Virginija Patlabienė, Rima Kviliūnienė, Irena Makrickienė, Jūratė Tušienė.

Įtemptos finalinių varžybų akimirkos. Iš kairės: Danas Bunys, („In Public“ komanda), Šarūnas Karalevičius („Mix“ komanda) ir Lukas Unskinas („5 DVP“ komanda).

Atrankinėse varžybose gerai sužaidę komandos „Mėgėjai“ vyrai, laukdami finalinių kovų, laiką trumpino žaisdami bilijardą ir pokštaudami. Iš kairės: Zenonas Poznanskis, komandos kapitonas Kęstutis Simonavičius, Ričardas Legis, Vitalijus Balionis, Alfredas Pakštas, Arvydas Radimonas.

Boulingo turnyras turėjo ir savanorių operatorių Kipsą - komandų kovas filmavo bendrovės videometraštininkas Domininkas Matiliūnas.

Finalo belaukiant. Iš kairės: Lukas Unskinas, Alfredas Pakštas.

Rezultatyviausi atrankinių varžybų žaidėjai buvo apdovanoti medaliais. Tarp vyrų daugiausiai taškų A pogrupio varžybose dviejų žaidimų metu surinko Rolandas Tindžiulis (nuotraukoje, 297 taškai). Vaidas Gumbinas A pogrupio varžybose komandai pelnė 292 taškus. Tarp B pogrupio vyrų rezultatyviausias buvo Vilius Gražys (262 taškai).

Su boulingo rutuliu rankose „G Bazė“ komandos narys Remigijus Gedzevičius.

Atkakliausi Gamybinio techninio skyriaus komandos „Viskas gerai“ nariai: iš kairės - komandos kapitonė Virginija Patlabienė, Gintautas Kirda, Rima Kviliūnienė.

A pogrupio atrankinėse varžybose dėl teisės žaisti finale atkakliai kovojo jungtinė PK darbuotojų ir svečių komanda „Draugai“. Iš kairės: Rasa Čepienė, Dovilė Bunytė, Miglė Umbrasaitė, Saulius Sirvydis ir komandos kapitonė Nijolė Lukjančiuk. Šeštasis komandos narys Vitalis Maršcionka vėl vakarą vykusios fotosesijos nebelaukė.

„Snieguolės“ Astos Klimavičiūtės ir atkakliausių jos „nykštukų“ komanda atrankinėse varžybose pasiekė labai gerų rezultatų. Vaikinių eilėje iš kairės: Evaldas Kadys, Aurimas Gudonis, Mantas Jokubauskas. Kiti du komandos žaidėjai - Kęstutis Bajarūnas ir Ričardas Sakalauskas - į fotografo akiratį nepateko.

NARDYMAS PRATURTINA AŠTRIAIS POJŪČIAIS IR ŠVIEŽIOMIS MINTIMIS

Rita MISIŪNIENĖ

Efektyviam darbui užtikrinti būtiną ne tik žinių ir patirties kraitis bei loginis mąstymas, bet ir kokybiškas poilsis, bent jau kartą į metus, kuomet kelininkai gali sau leisti atostogas dar neprasidėjęs darbų sezonui. Trys AB „Panevėžio keliai“ darbuotojai geležinkeliečiai - projektų inžinieriai Ramutė Varnaitė ir Vaidotas Sinkevičius bei statybos vadovas Darius Vėbra patikina: realus atotrūkis nuo atsakingų darbų ir pagal galimybes komfortiškas poilsis nuplauna nuovargio dulkes, leidžia įgyti naujų išpūdžių ir patirties, tarsi naujai pažvelgti į pasaulį, pasimėgauti maloniomis valandomis, net jeigu jos susijusios su rizika ir galimais pavojais.

„Baltijos jūra labai skiriasi nuo Raudonosios - šioji turi nuostabų povandeninį pasaulį, kuriame gausu delfinų, vėžlių, akmenžuvų, čia šiltas skaidrus vanduo, bene gražiausia spalvinga augmenija, tad ir giliau nerti nebaisu. O Baltijos jūra labai draugiška: tamsi, šalta, didelės bangos ir pavojingos srovės. Visada prieš neriant reikia žinoti, kur iškils, ir puikiai orientuotis su kompasu“, - pasakojo D.Vėbra, kiekvieną žiemą besistengiantis nors savaite panardyti Raudonojoje jūroje.

Kelio ženklai - aukščiau visko

Pirmąkart nardymu susidomėjęs 2006-aisias kelininkas savo pomėgio nė už ką neatsisako, nes įgyta patirtis skatina domėtis naujais neatrastais dalykais. Narų klubui DiveLT, vienijančiam apie dvi dešimtis šio sporto mėgėjų, priklausantis D.Vėbra gavo jau ketvirtąjį sertifikatą, turi PADI Rescue naro sertifikatą. Rimti dokumentai tik patvirtina jauno vyro atsakingumą ir žingeidumą. Kartu tai - ir noras išsaugoti gamtos povandeninį paveldą bei palaikyti ryšius bendradarbiaujant su mokslininkais - gamtos mokslų profesoriais, archeolo-

gais, geografaus bei hidrologais.

Pasak D.Vėbros, Lietuva irgi labai turtinga šalis, turinti daug neištyrinėtų vandens telkinių, įdomių apsemtų vietovių, povandeninių šaltinių, netgi užlietų gyvenviečių su visomis oficialiomis nuorodomis. „Vienas netikėtų ir įsimintinų vaizdų po vandeniu - 22 metrų gylyje pamačiau mišką...taip gražiai ir paslaptinai jis atrodė, medžiai puikiai išsilaikę. Tokie vaizdai būtų daug ko verti. Esu nardęs Graikijoje, 103 km gylio Ančios ežere Lenkijoje, netgi Molėtuose, o Kaliningradas įsiminė apsemtu kaimu su visais namukais ir virš vandens kyšančiais kelio ženklais“, - šypsojosi naras-kelininkas, vieną kartą savame krašte vos neišsukęs į netikėtai prieš akis atsiradusį 2x2 metrų pločio skaidriausio šaltinio versmės sūkurį.

Ne kartą nardęs ir po ledu, filmuojantis ir fotografuojantis po vandeniu D.Vėbra pasakojo, kad neriant į skirtingą gylį svarbu tinkamai pasirinktas naro kostiumas ir mišiniai, kuriais kvėpuojama. Su šlapiuoju kostiumu galima nardyti šiltų kraštų jūrose, ežeruose ar telkiniuose iki trisdešimties metrų šiltame, maždaug 22-24 laipsnių vandenyje, o Lietuvoje tuo pačiu metų laiku vandens temperatūra būna vos 2-4 laipsniai šilumos, tuomet renkamas keliasluoksnių neperšlampamą kostiumą.

Gelmėse laikomasi etiketo

Kai prasideda sportinis nardymas, kuriuo daugiausia užsiima profesionalūs narai, panirus giliau nei 30 metrų jau kvėpuojama oro mišiniais su heliu ar dujomis. „Sveikatai jie nekenkia, tačiau dėl nardymo teko gultis ir po skalpeliu, - prisimena D.Vėbra. - Nosies pertvarą teko operuoti ir viską pagaliau susitvarkyti, nes ji buvo nuo mažens silpnesnė, o gylis ir slėgis visada parodo silpniausias žmogaus vietas“.

Savo sveikata narai nuolat rūpinasi, tačiau realią grėsmę, pasak D.Vėbros, gyvybei gali kelti dugne rastos granatos ir nesprogę sviediniai - iškelti į paviršių šie radiniai

sudomintų ir pareigūnų, tačiau labai tikėtina, kad išdžiūvę sprogtų. Dugne aptinkama įdomių ir vertingų dalykų, gamtos suformuotų unikalių kūrinių, tačiau pagal narų etiketą viskas paliekama kaip buvę, kad visu tuo galėtų pasigrožėti kiti nardantieji. „Jei kas radinius pasiima, tai tik povandeniniai piratai, narų etiketas mums draudžia tai daryti“.

Statybos vadovas D.Vėbra neslėpė, kad esant svarbiu reikalui narai mėgėjai prašomi neatsisako padėti specialiuoju tarnybų pareigūnams - ugniagesiams bei profesionaliems narams.

Pradėjęs nardyti metė rūkyti

Egipto Marsa Alam kurorte su tėvais neseniai poilsiaavęs projektų inžinierius Vaidotas Sinkevičius atostogų irgi negali įsivaizduoti be nardymo. Prieš kelerius metus gimtadienio proga iš tėčio dovanų gavęs nardymo kursų jaunuolis jau 2008-aisiais ne sykį nardė Egipte, Kroatijoje, o praėjusiais metais susipirko visą reikiamą nardymo įrangą.

Tai, ką išvydo nardydamas šiltuose vandenyse, V.Sinkevičius apibūdina kaip gyvenimą kitoje, nepažįstamoje erdvėje. Nepamirštami išpūdžiai ir iš ankstesnės 14 dienų kelionės į Šarm El Šeichą. „Egiptas juk dykuma, o po vandeniu pasaulis labai spalvingas. Prieš akis - koraliniai rifai, viskas atrodo kaip kosmose, tarsi kitas gyvenimas. Man tai - fantastika. Pro šalį praplaukia gigantiškos morenos, jos gyvena urvuose, aplinkui mus ratus suko ir mažas rykliukas. Nieko jis nepuolė, pats bijojo žmonių, apsuko ir dingo. Labai gražios skorpionžuvės ir vieni didžiausių, maždaug 1,20 metro dydžio vėžliai. Pamenu, pro skorpionžuves praplaukiau turbūt per arti, nes viena atsisukusi paskui mane sekė ir buvo pasirodusi apginti savo šeimą“.

V.Sinkevičius pasakojo, kad nardant iš pradžių visada palydi draugeliai, vadinamieji badžiai, kad vandenyje kas nenuitektų. Tačiau rizikingų akimirkų vis tiek būta. Neriant į 20 metrų gylį pakanka 12 litrų deguo-

nies baliono, tačiau kartais patikima įranga paveda. „Lenkijoje nardant užšalę regulatorius ir teko atlikti iškėlimą, bet nardymas tikrai davė naudos - mečiau rūkyti“, - šypsosi patirties įgijęs vaikinąs.

V.Sinkevičius prisipažino: būta atvejo, kai nelabai paisė instrukcijų ir profesionalių narų patarimų deguonimi kvėpuoti ne ilgiau kaip valandą, ir tą pačią dieną buvo panėręs netgi tris kartus, tik trumpesnį laiką. Išlipus į krantą nuo deguonies pertekliaus svaigo galva ir apie nardymą nebenorėjo galvoti. Tačiau po keleto mėnesių šis adrenalino kupinas pomėgis labai įtaigiai vilioja vėl nerti.

Tarp vulkano ir flamenko

Bene saugiausias ir panašiausias į tikras atostogas buvo Ramutės Varnaitės poilsis Tenerifės saloje. Vienuolika nuostabių dienų, vos pusė kilometro iki Atlanto vandenyno, vulkaninės kilmės smėlis ir pustūštis paplūdimys. Viso to grožio ir malonumo netgi nesugadino įkyrūs negrai, gatvelėse kone įkyriai čiumpantys turistus už rankovių ir siūlantys tariamai originalius garsiausių firmų gaminius.

„Pliaže sužavėjo mane senos bobulytės - jos dėl nieko nekompleksuoja, netgi kaitindamosios saulėje nusimetė viršutinę kostiumėlio dalį.

Ispanai ir aptarnaujantis personalas - draugiški, paslaugūs, subtiliai, tarsi nepastebimai pasidomintys dėl pageidavimų ar nuomonės. Teniso kortai, žaidimų aikštelės vaikams, begalė malonių spalvų ir kvapų - jaučiuosi labai pailsėjusi“, - džiaugėsi R.Varnaitė, apsigyvenusi komfortiškame anglų viešbutyje.

Netoliese esančiame prabangiam viešbutyje R.Varnaitė matė ir poilsiaujančias jaunesniosios kartos Holivudo aktorės. „Paprasta laisvalaikio ar sportinė apranga, o ant kaklo - perlų vėrinys. Vien jau eiseną ir laikysena kaip tikros žvaigždės. Iš Lietuvos žvaigždžių mačiau ilsejosi mūsų Mantukas, tiksliau - stilistas Mantas Petruškevičius“, - šypsojosi moteris.

Kultūrinis-pramoginis salos gyvenimas paliko geriausių išpūdžių - kartu perpinta moderni ir išlikusi senovinė architektūra, skambantys fontanai, vandenyno bangomis skriejantys burlentininkai, saloje stūksantis Teidės vulkanas, įvairūs koncertai, piramidžių teatras, Kleopatros dvasia. Tačiau labiausiai R.Varnaitėi įsiminė temperamentingą ir nuoširdų profesionalios trupės flamenko šokiai: „Karmen“ teatro trupės spektaklį mačiau Vilniuje, todėl buvo įdomu pamatyti tą patį trupės spektaklį jų savame teatre. Išpūdis neišdildomas“.

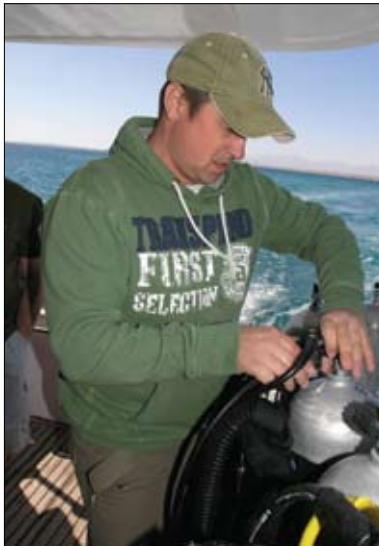
Asmeninių albumų nuotr.

Projektų inžinierius Vaidotas Sinkevičius nardymui ištikimas - jau įsigijo visą reikiamą įrangą.

Statybos vadovas Darius Vėbra nardydamas gauna adrenalino, patenkina smalsumą bei padeidžia išsaugoti gamtos paveldą - bendradarbiaujantis su mokslininkais leidžia tyrinėti unikalius kadaise užlietus plotus.

D.Vėbra: „Nuo skirtingo gylio priklauso ne tik naro kostiumo rūšis, bet ir deguonies baliono mišinio turinys“.

Projektų inžinierei Ramutei Varnaitė atostogos Tenerifės saloje išskirtinės tapo dėl aukštos kultūros ir natūralios prabangos.

BENDROVĖS DARBUOTOJAI VARŽĖSI DĖL „KELININKO“ TAURĖS

Panevėžio kelininkų sporto klubo „Via Ludus“ surengto pirmojo kelininkų krepšinio „3x3“ turnyro favoritais tapo ne vieno pralaimėjimo nepatyrusi Matiliūnų šeimos komanda. Geriausiu turnyro žaidėju buvo pripažintas Marijus Matiliūnas, kuriam įteikta geriausio žaidėjo statulėlė.

Subūrė devynias komandas

Pačią šalčiausią šios žiemos dieną, lauke spaudžiant -30°C speigui, įvyko pirmasis Panevėžio kelininkų sporto klubo „Via Ludus“ surengtas krepšinio „3x3“ turnyras. Turnyre dalyvavo 9 komandos, kurioms atstovavo 30 žaidėjų. Labai gaila, kad kad kelios komandos šį kartą sudalyvauti negalėjo.

Penkios komandos buvo sudarytos burtų keliu:

- ♦ „Aukšti“ komandai atstovavo Darijus Zupka, Vaidas Gumbinas ir Saulius Sirvydis;

- ♦ „Žaibo“ komandai atstovavo Nerijus Ovaldas, Kęstas Styra ir Virginijus Sidaravičius;

- ♦ „RGA“ komandai atstovavo Ričardas Sakalauskas, Gintautas Kirda ir Aurimas Gudonis;

- ♦ „VPJ market“ komandą sudarė Vaidas Bružas, Paulius Jankauskas ir Justas Bernadišius;

- ♦ „Tulpiniams“ atstovavo Mantas Jokubauskas, Mantas Kuoja ir Arūnas Balčiauskas.

Prie šių 5 komandų prisijungė trijų šeimų komandos. Tai - Matiliūnų, Kadžių ir Audriaus Šimkevičiaus šeimos. Taip pat savo komandą subūrė ir vežėjams atstovavę „Keltechos“ įmonės vyrukai.

Varžėsi ir papildomuose konkursuose

Turnyro metu buvo surengta keletas papildomų konkursų. Pirmasis įvyko „Krokodilo“ žaidimas, kurio finale susirungė Tadas Matiliūnas ir Evaldas Kadys. Stipriausias pasirodė esąs Tadas Matiliūnas.

Antrasis įvyko baudų metimo konkursas, kuriame laimėjo partirtis. Vyriausias turnyro žaidėjas Albinas Kadys, įmetęs 6 taikius baudos metimus iš eilės, nušluostė likusiems 28 konkurso dalyviams nosis. Antrąją vietą, pataikęs 5 metimus, užėmė Paulius Jankauskas.

Trečiajame konkurse 23 žaidėjai susirinko išsiaiškinti šių metų geriausią snaiperį. Jame triumfavo visus 5 metimus nuo tritaškio linijos pataikęs Kęstas Styra.

Paskutiniajame konkurse 21 dalyvis nusprendė laimę išbandyti metant kamuolį į krepšį nuo vidurio linijos. Jau pačioje pradžioje savo sugebėjimus vėl pademonstravo Tadas Matiliūnas,

pataikęs tolimą metimą. Visiems kitiems nelabai sekėsi. Bet paskutinis turėjęs šansą lengvai prizo neatiduoti Tadiui buvo pirmajame konkurse finale jam nusileidęs Evaldas Kadys. Ir visų džiaugsmui, jam tai pavyko padaryti. Bet tuoj pat stojęs antrą kartą mesti Tadas neleido suabejoti savo sugebėjimais ir vėl buvo taiklus, taip laimėdamas antrą turnyro prizą.

Visiems individualių konkursų nugalėtojams buvo įteikti stikliniai trofėjai. Turnyro organizatoriai kiekvienai į renginį atvykusiai dailiosios lyties atstovei padovanojo po gėlės žiedą.

Dėl pirmosios vietos kovėsi dviejų šeimų ekipos

Turnyro atkrintamosios varžybos parodė, kad B pogrupio komandos buvo stipresnės už A pogrupio komandas, bet visos jos pateko į pusfinalius. Pirmajame pusfinalyje ganėtinai lengvai prieš „Žaibo“ komandą už pralaimėjimą pogrupio varžybose atsirevanšavo Kadžių šeima. O antrajame laukė gerokai atkaklesnė kova, kurioje Matiliūnai antrą kartą turnyre įrodė savo pranašumą prieš „VPJ market“ trijulę. Trečią vietą po atkaklių varžybų užėmė „VPJ market“.

Finalas gana simboliškai įvyko tarp dviejų šeimų komandų. Pusę varžybų užtikrintai pirmavę Kadžiai gerokai įpusėjus susitikimui

leido Matiliūnams prisivytį juos, ir antroje varžybų pusėje Matiliūnai įrodė savo pranašumą. Per visą turnyrą ne karto nepralaimėję Matiliūnai tapo pirmojo kelininkų krepšinio turnyro nugalėtojais. Geriausiu turnyro žaidėju buvo pripažintas Marijus Matiliūnas, kuriam įteikta geriausio žaidėjo statulėlė. Prieš finalines varžybas buvo surengtas totalizatorius, kuriame arčiausiai tikslo buvo prie švieslentės sėdėjęs Ričardas Sakalauskas.

Nugalėtojams buvo įteikta šauni pereinamoji „Kelininko“ taurė, vieni turnyro rėmėjų - „LEGEA“ - jiems skyrė šaunias kuprines. Komandos

prizininkės buvo apdovanotos medaliais. Visoms komandoms prizininkėms ir individualių konkursų nugalėtojams „Kakadu“ picerija skyrė puikias picas.

„Ačiū dalyviams ir žiūrovams, kad nepabūgo šaltuko ir gausiai susirinkote į sporto salę. Tikimės, pavyks surengti tokį patį turnyrą ir kitais metais, kuriame sulauksime dar daugiau dalyvių, o visų lauks nuostabios akimirkos ir puikūs įspūdžiai“, - turnyro organizatorių ir dalyvių vardu padėkojo vienas iš Panevėžio kelininkų sporto klubo įkūrimo iniciatorių ir jo vadovas Evaldas Kadys.

Antroje eilėje iš kairės: Evaldas Kadys, Albinas Kadys, Vilius Kadys, Povilas Matiliūnas, Paulius Jankauskas, Justas Bernadišius, apačioje iš kairės: Marijus Matiliūnas, Tadas Matiliūnas ir Vaidas Bružas.

KELININKAI SĖKMINGAI KOVOJA PANEVĖŽIO MIESTO KREPŠINIO PIRMENYBĖSE

Evaldas KADYS

Jau antrąją sezoną iš kelininkų suburta krepšinio komanda kovoja Panevėžio miesto krepšinio pirmenybėse. Praėjusiais metais kartu su 20 krepšinio komandų ji varžėsi II miesto lygoje, bet nesėkmingai susiklosčius paskutinėms reguliaraus sezono varžyboms, į atkrintamąsias ji nepateko.

Šiomet miesto lygoje išreiškus norą dalyvauti dar daugiau komandų, buvo nuspręsta sudaryti tris lygas. Po pernai metų nesėkmės kelininkų klubo komandai šiemet teko startuoti C lygoje. Taip pat šį sezoną komanda dalyvavo ir karių krepšinio klubo „Mindaugietis“ organizuojamame turnyre - jame iškovojo pirmąjį klubo istorijoje trofėjų. Besivaržant su stipriomis komandomis laimėta 3-oji vieta.

Miesto pirmenybėse komandai antrajame varžybų rate patyrus keletą apmaudžių pralaimėjimų ir iškovojo 11 pergalių bei patyrus 7 pralaimėjimus buvo užimta ta pati trečioji vieta. Dar labiau nepasisekė sužinoti, su kuo teks kovoti jau pirmajame atkrintamųjų varžybų etape. Ten laukė Panevėžio kolegijos studentų rinktinė, kuri po pirmojo reguliaraus sezono rato

užėmė pirmąją vietą, ir tik šventinės atostogos bei egzaminų sesija jiems sutrukdė išsilaikyti tarp pirmaujančių komandų.

Pirmąjį atkrintamųjų varžybų etapą komanda pradėjo su dideliu užsidegimu. Pademonstravę didelį ryžtą ir užsispyrimą kelininkai nepaliko jokių vilčių Panevėžio kolegijos studentų rinktinei. Abiejose varžybose pergalės iškovotos dideliu taškų skirtumu bei daugiau nei užtikrintai buvo žengta į C lygos pusfinalio varžybas. Ten laukė principinis varžovas - „Lietuvos dujų“ komanda, kurią sudaro taip pat vien tik įmonės darbuotojai. Laukė labai įdomi kova.

Pirmose pusfinalio varžybose beveik visas varžybas pirmavusi Panevėžio kelininkų sporto klubo komanda rungtynių pabaigoje nesugebėjo išlaikyti pranašumo bei paleido pergalę iš savo rankų, pralaimėdama rezultatu 76-80. Beje, šiose varžybose Marijus Matiliūnas surinkęs net 38 taškus, pasiekė geriausią rezultatą klubo istorijoje. Atsakomąsias varžybas kelininkai žaidė savo aikštėje, bet varžybas pradėjo labai neužtikrintai ir per pirmąją jų dalį leido varžovams susikrauti dviženklį pranašumą. Po pertraukos suprato, kad nebėra kur trauktis, jie didžiulėmis valios pastangomis sugebėjo išlyginti rezultatą. Varžybų

pabaigoje vyko labai įtempta kova ir mūsų komanda jau turėjo savo rankose šansą iškovoti pergalę, bet keletas klaidų rungtynių pabaigoje leido varžovams išplėsti pratęsimą. Deja, bet tą vakarą sužaistose pačiose įtemptiausiose varžybose klubo istorijoje pergalės iškovoti nepavyko. Rezultatu 80-83 buvo patirtas labai skaudus pralaimėjimas.

Dabar komandai liko kova dėl trečios vietos, kur teks kovoti su gerai pažįstamu varžovu - komanda pavadinimu „X“. Tai reguliaraus sezono nugalėtojai ir privalėsime atiduoti paskutines jėgas, norint iškovoti trečios vietos taurę ir teisę į pereinamąsias varžybas dėl teisės kitamet žaisti B lygos pirmenybėse. Pereinamųjų varžybų jau laukia 1996 m. gimimo Panevėžio kūno ir kultūros centro vaikinų komanda.

Iš kairės stovi: Aurimas Gudonis, Marijus Matiliūnas, Mantas Jokubauskas, Nerijus Ovaldas, Paulius Jankauskas, Audrius Šimkevičius, Jonas Muraška. Pirmoje eilėje iš kairės: Kęstutis Styra, Evaldas Kadys, Darijus Zupka ir Vaidas Bružas su pirmuoju šiame sezone iškovotu trofėjumi Kariškių krepšinio klubo „Mindaugietis“ turnyre.

PANEVĖŽIO KELININKŲ SPORTO KLUBAS „VIA LUDUS“ yra atviras kiekvienam įmonės darbuotojui, tad kviečiame visus aktyviai įsitraukti į klubo veiklą. Šiuo metu klubas baigia krepšinio sezoną ir artimiausiu metu atidarys futbolo sezoną - planuojame kartą per savaitę rinktis pažaisti futbolą.

Visus, norinčius prisijungti ar turinčius savų idėjų ir pasiūlymų, kviečiame susisiekti su mumis el.p. viaudus@gmail.com, arba tel. 8-612 89667.

„VIA LUDUS“ PRAŠO KOLEGŲ PAREMTI KLUBĄ SAVO 2 % NUO PAJAMŲ MOKESČIO!!!

Panevėžio kelininkų sporto klubas „VIA LUDUS“

Paramos gavėjo identifikacinis numeris (kodas): 302620654; Gavėjo tipas: 2; Mokestinis laikotarpis: 2011; Mokesčių dalis skiriama vienetais, turintiems teisę gauti paramą žymint 65 langelį.

Atsisveikinimas

Mieļi koleģos, bendradarbiai, kēlio žmonēs,
Apie 10-metį mes dirbome kartu.
Tiek daug patyrēm, džiaugēmēs, kovojom,
Laimējimū daug buvo, krīziū, netekējiū.

Kartu prie Žvyrkēliū paketū kantriai triūsēm,
O Via Baltica tai džingino, tai nelabai.
Prie Kauno–Zarasū kēliuko smarkiai plušom,
Aplinkkēliūs prie Vilniaus tiesēm nebļogai.

Dēkoju jums už bendrā darbā, draugišķumā,
Už šypsenas, līnkējimus, gražius žodžius.
Dēkoju Eitautui už tolerancijā, gerumā, atlaidumā,
Už tai, kād vienas atkēntēdavo už mus visus.

Dēkoju Rīmai ir Virginijai už supratimā, nuoširdumā,
Dēkoju Robertui už kritikā, už pamokas skaudžias.
Nijolei, Vilmai, Dariui, Justui, Mantui, Ģintautui –
Už pakantumā, už jū jaunatvišķā ugnelē akysē.

Prašau atleisti, jei kā ižeidžiau, išķaudīnau, nuvyliau,
Jei kā atrodžiau susirauķusi, piķta ar priekabi,
Jūk, aš ne vien tik džiaugsmā „Kēliuose” patyriau,
Dažnai būvau pavargusi, suīrzusi, šiurķšti.
Bet prisimīnkime tik tai, kas buvo gera...
Tīķiū, kād susitīķšime kur nors kēly.
Līnkīu visiems jums ilgo bei prasmingo kēlio
Ir atsisveīķinu: iķī, iķī, iķī...

Nijolē Balčīūnienē

AB „Panevėžio keliai” gamybinio-techninio skyriaus darbuotojai ir artimiausi kolegos paskutinįją darbo dieną per atsisveikinimo pietus su GTS inžiniere Nijole Balčiūniene (penkta iš dešinės) įsiamžino nuotraukoje. Pirmasis iš dešinės - skyriaus vadovas Eitautas Vanagas. Paskyrusi dešimt metų atsakingo ir kruopštaus darbo šioje įmonėje N.Balčiūnienė pelnytai ilsėtis po visų darbų išėjo su puikia nuotaika. Moteris nekantrauja daugiau laiko skirti sau, jaukiam laisvalaikiui ir pomėgiams - aukšto meninio lygio koncertams ir teatro spektakliams bei kelionėms ir išvykoms po gražiausias užsienio šalis.

RIMČIAU NEBŪNA | RIMČIAU NEBŪNA | RIMČIAU NEBŪNA | RIMČIAU NEBŪNA

GALVOSŪKIS - SURASK SKIRTUMUS

GERO DARBUOTOJO TAISYKLĖS

☺ Niekada nevaikščiokite po biurą be popierių rankose. Žmogus su popieriais sudaro sąžiningai dirbančio išpuodį. Jeigu žmogus eina tuščiomis rankomis, tai aplinkiniams atrodo, kad jis eina gerti kavos. O jeigu rankose yra laikraštis, tai jis eina į tualetą. Be to, po darbo eidami namo imkite su savimi kuo daugiau popierių - atrodys, kad jūs dirbate net naktimis.

☺ „Barškinkite“ kompiuteriu - atrodysite labai užsiėmęs. Jeigu jūs daug spausdinsite klaviatūra, tai atsitiktiniam stebėtojų atrodys, kad baisiai daug dirbate. Aišku, iš tikrųjų jūs galite rašyti asmeninius el. laiškus, kalbėtis IRC ar ICQ. Kai jus prigriebs jūsų viršininkas (o tai anksčiau ar vėliau atitiks) sakys, kad jūs mokotės, išbandote naują programinę įrangą ir t.t.

☺ Netvarka ant darbo stalo. Aukščiausia vadovybė gali sau leisti vakare išeidama palikti švarų stalą. Paprastai mirtingiesiems tai būtų nedovanotina klaida, nes tada leidžiame kitiems su-

prasti, kad dirbame ne pilna jėga. Stalas turi būti labai apkrautas įvairiais popieriais. Kitiems pernelyščiai dokumentai atrodo taip pat, kaip ir šiandieniniai, todėl svarbu tik kiekis. Popierių stirtos turi būti kuo aukštesnės. Jeigu žinote, kad į jus kreipsis dėl kokio nors dokumento, būtinai jį įgrūskite kuo giliau. Tada reikalui esant galėsite parodyti, kaip greitai kaupiasi popieriai ir kiek jums reikia pastangų surasti tinkamą.

☺ Balso paštas. Niekada neatsakinėkite į skambučius tiesiogiai, jeigu galite pasinaudoti balso paštu. Žmonės beveik niekada neskambina pasisiūlyti padėti, atvirkščiai, jie skambina, kad jūs ką nors dar jiems padarytumėte. O taip gyventi negalima. Tegu visi skambučiai eina į balso paštą ir jūs žinosite, į ką reikia atsiliiepti, o į ką geriau nereaguoti. Jeigu jums bandoma pristesti nuobodžią užduotį, perskambinkite per pietų pertrauką, kai tiksliai žinote, kad atsiliiepti gali tik sekretorė arba balso paštas. Atrodysite sąžiningas ir doras, nes reagavote į prašymą. Ir jau pats prašyto-

jas kaltas, kad tuo metu buvo išvykęs.

☺ Užsiėmusio žmogaus veido išraiška. Darbe visą laiką atrodykite baisiai užsiėmęs. Bet nesiblaškykite. Pasitreniruokite prieš veidrodį nustatyti tokią veido išraišką, kad vadovybė tik pažvelgusi į jus suprastų - jūs atliekate skubius ir svarbius darbus.

☺ Užsilaikykite vakarais po darbo. Jeigu viršininkas dar neišėjo, geriau užsilaikykite darbe. Paskaitykite norimus žurnalus ar knygas (juk namie vis tiek nebus tam laiko). Taip pat siųskite el. pranešimus ne darbo metu (pvz., 21.35, 07.15 val. ir t.t.) arba švenčių dienomis.

TAUTOS BALSAS

Ar teisybė, kad kelininkai laimingi? Taip, nes tik laimingi neskaičiuoja darbo valandų.

Ar teisybė, kad kelininkai nemėgsta šiltos degtinės ir prakaituotų moterų? Taip, todėl atostogauja tik žiemą.

Ar teisybė, kad kelininkai gyvena kaip pasakoj? Taip, nes tik pasakoj ga-

lima iš 3 mėnesių atlyginimo gyventi visus metus gražiai ir laimingai.

☺☺☺ Kur važiuoji? Dirbti, ar į „objektą“? ☺☺☺ - Jeigu negertum, seniai būtum paskirtas padalinio vadovu.
- Aš, kai išgeriu, jaučiuosi direktorium.

☺☺☺ Jeigu paskambina ir pasako, kad kelias nutiestas kokybiškai, objektas pridotas laiku, kad už tai gausi piniginę premiją, žinok, kad laikas atsibusti ir eiti į darbą.

☺☺☺ Geriau žvirblis rankoj, nei briedis ant kelio.

☺☺☺ Neatidėliok rytojui to, ką šiandien gali padaryti tavo bendradarbis.

☺☺☺ Iš pradžių ieškai tiesos darbe, o paskui - kito darbo.

☺☺☺ Tiltų statytojų tostas: Ir išgerkime už tai, kad stovėtų...ir tiltai.

SVEIKINAME !

60-MEČIO PROGA

Antaną Liubartą,
autogreiderio mašinistą (1952 01 02);
Gediminą Razbadauskį,
inžinierių sąmatininką (1952 01 20);
Vytautą Jusį, šaltkalvį (1952 03 15);
Vitą Vladislovą Petkevičių,
sargą-prižiūrėtoją (1952 03 24).

55-MEČIO PROGA

Kazimirą Jasionį,
statybos vadovą (1957 02 27);
Vytautą Rasalskį,
vyr. darbų vadovą (1957 01 28);
Algimantą Jackūną,
kelininką (1957 02 12);
Ričardą Liugą, darbų vykdymo
padalinio vadovą (1957 03 21);
Albertą Čelkoną,
darbų vadovą (1957 03 27);
Vytautą Kukenį,
stalių (1957 03 30).

50-MEČIO PROGA

Vytautą Kučinską,
stalių (1962 01 13);
Juožą Stasiūną,
šaltkalvį (1962 02 04);
Algimantą Šipelį,
vairuotoją (1962 02 25);
Valdą Arcerį,
vyr. darbų vadovą (1962 02 27);
Vasilijų Lizunovą, Dūkšto a/b
bazės vadovą (1962 03 06);
Remigijų Juodviršį,
valdybos narį (1962 03 17);
Dainių Kudoką, inžinierių
programuotoją (1962 03 19);
Vidmantą Preidį,
brigadininką (1962 03 23);
Algirdą Pilsudskį,
suvirintoją- šaltkalvį (1962 03 31).

45-MEČIO PROGA

Rimą Tamulyną,
kelininką (1967 01 01);
Editą Kaikarytę,
inžinierę sąmatininkę (1967 03 01);
Viktorą Urlakį,
elektromontuotoją (1967 03 10);
Algirdą Pranarauską,
projektų inžinierių (1967 03 16).

40-MEČIO PROGA

Virgilijų Gritėną,
mechaniką (1972 03 02).

35-MEČIO PROGA

Jekateriną Švelnę,
inžinierę laborantę (1977 03 02);
Darių Jarašiūną,
kelininką (1977 03 15);
Arūną Jovaišą,
suvirintoją (1977 03 26).

30-MEČIO PROGA

Aušrą Bazilienę,
apskaitininkę (1982 01 17);
Nerijų Pukėną,
vairuotoją (1982 02 23).

25-MEČIO PROGA

Vaidą Karolį,
kelininką (1987 02 02);
Joną Makarską (1987 03 05);
Justą Bernadišių,
gamybinio techninio skyriaus inžinierių (1987 03 09).